

Izhaja dvakrat na teden in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoldne ter stane po pošti prejmana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 13 K 20 v, ali gl. 6-60
pol leta 6 " 60 " " " 3-30
četrt leta 3 " 40 " " " 1-70

Posamične številke stanejo 10 vin.
"SOČA" ima naslednje izredne priloge: Ob no-
vem letu "Kažipot po Goriškem in Gradiščanskem" in
"Kažipot po ljubljani in krajskih mestih", dalje dva-
krat v letu "Vozni red železnic, parnikov in poštah
zvez" ter mesečno prilogo "Slovenski Tehnik".

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici
št. 7 I. nadstr. v Goriški Tiskarni A. Gabršček.
Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

Oglašitve in poslanice se računajo po Petit-vrstah če
tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka
vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru.

— Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za
obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

— Vse za narod, svobodo in napredek! — Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upraviništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni. Očimno in oglašitve plačati loco Gorica. Naj se pošiljajo le uredništvu.

Reklamacije in druge reči, katere ne delokrog uredništva, naj se pošiljajo le uredništvu.

"PRIMOREC" izhaja neodvisno od "Soče" vsak petek in stane vse leto 3 K 20 v ali gl. 1-60.

"Soča" in "Primorec" se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in to-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nanski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos. Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališčni ulici, I. Mattussi v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

«Gor. Tiskarna» A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Dr. A. Gregorčič, nesreča goriških Slovencev.

Piše —n—

I.

Zopet hodi okoli v znamenju združbe in laži. Delo nebrzdanosti, do najvišje potence razvite strasti ga kinča. Odel si je plašč ljubljence naroda; — ž njim hoče strašiti med našim ljudstvom. Nastopa, pa najbrže zadnjikrat.

Težko je bilo strgati z njegove častiljive osebe gloriole, v katero so ga zavili drugi narodni delavci. Počasi pa se je le trgala, in na šempeterskem shodu so padle še zadnje krpe, da smo ga videli takega, kakoršen je v resnici. Ne verjame hitro naše ljudstvo ljudem, ki se mu ponujajo za narodne voditelje, ki se trkajo na prsi, da so narodni delavci, ali kadar pa ima v koga vero, pa bodisi da si jo je zaslužil sam ali so mu jo preskrbeli drugi, potem pa je tudi težko spraviti ljudstvo ob to vero; tudi če uhaja na kriva pota, še vedno mu verjamejo; odpuščajo mu, oziraje se na preteklo delovanje. Ali kdor enkrat zaide, gre navadno naprej po krivi poti, toliko gotoveje oni, ki je prišel do imena narodnega delavca po zaslugi drugih. Kadar pa so krive poti le preočite — gorje mu! Kakor drugodi, se nahajajo prerado tudi na političnem polju ljudje, ki so zviti, prefrigani, ki pa si znajo priboriti pozicijo po hrbtu drugih, ki res delujejo, se izpostavljajo, si škodujejo gmotno, ali delujejo z unetostjo, z dobrim srcem, z odkritim čutom za našo narodno pravico. Delajo — fruges consumere nati so pa tisti zviteži. Tak fruges consumere natus je tudi semeniški profesor, dr. Anton Gregorčič.

Poglejmo vendar njegovo delovanje. Kaj pa je storil ta človek pravzaprav za goriške Slovence?!

Hudi narodnostni boji so se bili v naši deželi dolgo vrsto let, dokler se ni s slavnim dnem 22. marca 1897. obrnilo na bolje. Hudi časi so bili to. Ali če podrobneje ogledavamo politično zgodovino tistih let, vidimo pač pogosto imenovano Gregorčičevo ime, toda nikdar ga ne najdemo, da bi se bil z odprtim vezirjem bojeval za naše narodne pravice. Na varnem je še spregovoril kako besedo, ali da bi se kje izpostavil, da bi bil v važnih trenutkih stopil na dan, tega pa ne nahajamo nikjer. In če je že kje varno, od daleč, moral nastopiti, je nastopil tako nerodno, da je osmešil celo resno akcijo.

Delal pa je, priznavamo, da je delal. Pa še kako! Dočim se je Gabršček boril odkrito za slovensko ime v Gorici ter plodove svojega dela sipal v naročje Gregorčiču, da je blestel kot »narodni borilec«, je semeniški profesor sedel lepo na varnem doma ter delal: pisal je in spletkaril. Vsporedno z Gabrščekovim narodnim delom je teklo spletkarsko delo semeniškega profesorja na dopustu. Gabršček ga je osvetljeval z gloriole narodnega voditelja in boritelja, v zahvalo za to pa je valil Gabrščeku na rame izbruhe svoje skrajne strasti. Ves odium je padal nanj; Gregorčič je bil tako prijazen, da mu je preskrboval s svojim blagom pridevke združbarstva, on pa je blestel z Gabrščekovim delom kot čist narodni delavec. Gregorčič je mojster v spletkarenju, je zvit kot kozji vrog, ter ima posebno razvito to lastnost, da se zna okoristiti s trudom drugih.

Do leta 1899. je stalo njegovo združbarsko delovanje tik narodnega delovanja drugih. Tega leta pa se je to ločilo, in pokazalo se je v jasni luči, kje je združbarsko delo, kje narodno. Nastala je »Gorica«, ki je hodila s prvega početka ter hodi le po krivih potih osebnega sovraštva, prepira in raz-

dora. V njoj se zrcali Gregorčičeva duša. Tam je razlita njegova žolč, tam cvetejo izbruhi njegove strastne narave, tam je naslikan prepirljivec Gregorčič. Koliko nizkotnosti, podlosti, rafiniranosti, peklenske zlobe, sramotenja, častikraje! Prav kakor da je hotel zadušiti vsako resnično narodno delo, kakor da naj bi bilo na Goriškem narodno delo le prepir in združba. »Soča« pa je nadaljevala in nadaljuje narodno delo. Seveda se je moralo in se mora še reagirati na podlosti, katere zliiva Gregorčič v predale »Gorice«, ali kdo se ne bo branil? In če je napad hud, mora biti tudi bramba huda.

Pred vsem so srditi na »Sočo« duhovniki. Pa še kako! Ali če bi ti gospodje vso reč prav presodili, bi prišli do zaključka, da delajo »Soči« precejšnjo krivico. Drli so za strastnejšem Gregorčičem, on jih je podpihoval, on je kuril, šli so za njim, in kar so iskali, so našli. Ljudstvo se je dvignilo, in ljudstvo se je oglašilo in se oglašja. Vemo, da kmetje pišejo dopise proti združbarstvu iz farovžev, vemo, da se priprosti ljudje dvigajo proti tistim prepirljivcem okoli Gregorčiča, ki sejejo nemir po deželi; »Soča« je le njihov glasnik. Ker pa to vemo, se lahko poišče tudi resničnega krivca. Gospodje duhovniki naj ga le iščejo v svojih vrstah. Kdo pa je začel leta 1899. tisto grdo osebno gonjo, tisto nizkotno napadanje in blatenje oseb? Ali ne dr. Anton Gregorčič? Duhovski stan je zaničevan. Ali po čegavi zaslugi? Naj le malce preiščljajo gospodje, se vglobijo v zgodovino zadnjih let, pa se jim izlupi pred očmi pravi krivec — dr. Anton Gregorčič!

Iz govora dr. Tavčarja v poslanski zbornici.

Iz velikega govora dr. Tavčarja posnemamo še to-le:

Posledice za Slovence.

Tu stojim predvsem na stališču Slovana. Vprašam se predvsem, kake posledice bo imel ta zakon za slovanske narode? To je zame glavna stvar? Nemci se naj spore zame s stvarjo, kakor se hočejo, toda jaz sem Slovan in zame je le merodajno: ali je zakon za Slovence dober in bo li dobro vplival na slovanske narode, ko se bo uvedel kot zakon? Ne prihaja mi na misel, da bi razpravljali o stvari z dokazovanjem, na kako žalosten način bo z zakonom pribita manjvrednost vseh slovanskih narodov. Toda na eno moram spomniti nazaj: Pravim, da zakon za Slovence zato ni nujen, ker čimprej stopi v veljavo, temprej se bodo slovanski narodi zavedli, kako sožalja vredno vlogo je večji del zastopnikov slovanskih narodov igral v takozvanem volilnem odseku. To je dejstvo, ki je resnično, in dejstvo je, da bodo tudi slovanski narodi prišli enkrat do zavesti, da je bilo njihovo zastopstvo v volilnem odseku večinoma manjvredno. Čim pozneje prispejo slovanski narodi do tega prepričanja, tembolje zanje! Zategadelj pravim, da Slovani s tega stališča morajo odkloniti nujnost zakona.

„Zastopniki“ Jugoslovanov.

Dalje se moram baviti z zastopniki jugoslovanstva v volilnem odseku.

Kaj smo že vse slišali od govornikov na tej strani! Kako je vladni zistem v Avstriji krivičen in poguben za Slovence! Posebno od mojega bivšega prijatelja Biankinja smo opeytovano slišali, da ta nesrečni avstrijski vladni zistem uničuje Slovence v Dalmaciji in povsod.

Popolnoma mu pritrjujem; toda načrt volilne reforme, kakor je zdaj izšel iz odseka, ni nič drugega kakor cvet onega avstrijskega vladnega zistema, ki smo ga na jugu že tolikrat prokleli. Zato mi je popolnoma nerazum-

na izprehodih s posmehom na obrzru vprašujejo ubogega Tartarina:

„Sicer pa, kdaj začne ono potovanje?“

Pri Costecaldu njegovo mnenje ni več odločilno. Lovci čepic več ne priznavajo svojega mojstra!

Nato se temu pridružijo epigrami. Predsednik Ladeveze, ki je v svojih prostih urah rad dvoril provenčalski muzi, zloži v domačem narečju pesem, ki ima velik uspeh. Opevala je velikega lovca, ki se je imenoval gospod Gervais in katerega strašna puška je imela pomoriti do poslednjega vse leve v Afriki. K nesreči je bila ta puška tako čudne konstrukcije, da jo je vedno nabijal, a se ni nikdar sprožila.

Nikdar se ni sprožila! Saj razumete migljaje...

Kakor bi trenil, postane ta pesem popularna. In kadar se prikaže Tartarin, zapoje delavci z nabrežja in mali čistilci čevljev izpred njegovih vrat v zboru:

„Puška gospoda Gervaisa,
vedno nabita, vedno nabita.
puška gospoda Gervaisa,
vedno nabita, nikdar ne počí.“

Vendar vsled dvojnih kit pojo to iz daljave.

O L...remenljivost tarasconske naklonjenosti!

Veliki mož se dela, kakor da ničesar ne vidi, ničesar ne sliši, v resnici pa ga ta mali

boj, skriven in strupen, zelo potare; čuti, da se mu Tarascon izvija iz rok, da ljudska naklonjenost prehaja na druge, in to ga silno boli.

Ah, sladko je sedeti pred veliko sklečo popularnosti, toda kako se človek opoče, če se ta skleda prevrne!...

Kljub svojemu trpljenju se Tartarin smehlja in živi svoje mirno življenje, kakor da se ni nič zgodilo.

Včasih pa ta maska brezskrbnega veselja, ki si jo je v ponosu pritiskal na obličje, nenkrat izgine. V takih slučajih je mesto smehljaja videti nevojšo in bolešč...

Tako se neko jutro, ko mali pouličniki pojo pod njegovimi okni, Puško gospoda Gervaisa, zgodi, da se glasovi teh bednikov začujejo v sobo ubogega velikana baš v hipu, ko se brije ubogi velikan pred svojim zrcalom. (Tartarin je nosil polno brado, a ker je postala prevelika, jo je moral priravnati.)

Naenkrat se okno hitro odpre, in Tartarin se prikaže v srjaci, s čepico na glavi, ves namazan z belim milom, mahaje s svojo britvijo in s čopičem za mazanje ter zakliče s strašnim glasom:

„Zbadajte z mečem, gospodje, zbadajte z mečem, a ne z iglami!“

Lepe besede, vredne, da se ovekovečijo; imele so le napako, da so veljale tem malim ničvrednejšem, ki niso bili nič večji kakor njihove škrinjice s potrebnostmi za čiščenje

čevljev, in plemičem, ki so bili popolnoma nezmožni, držati v roki meč.

XII.

Kaj se je govorilo v mali hiši z baobabom.

Sredi te splešne nezvestobe ostane na Tartarinovi strani oborožena sila.

Vrli poveljnik Bravida, bivši stotnik preskrbovalnega zbora, mu izkazuje isto spoštovanje kakor prej. „To je dečko!“ še vedno reka trdovratno, in mislim, da je ta trditev pač vredna toliko kakor ona lekarnarja Bezuqueta... Vrli poveljnik s svojimi besedami niti enkrat ne namigne na potovanje v Afriko; toda ko postane hrup med občinstvom prisilen, se odloči, da spregovori.

Neki večer je nesrečni Tartarin sam v svojem kabinetu, razmišlja o svojih žalostnih razmerah, ko vstopi poveljnik, resen, oblečen črno, zapet do vratu.

„Tartarin,“ pravi bivši kapitan važno, „Tartarin, odpotovati morate!“

In pri tem ostane na pragu — strog in mogočen kakor dolžnost.

Tartarin iz Tarascona razume vse, kar obsegajo besede: „Tartarin, odpotovati morate!“

Ves bled vstane, se ozre; z ganjenim pogledom okoli sebe po tem ličnem kabinetu, ki se trdno zaklepa in je poln toplote in nežne svetlobe, po tem širokem naslonjaču, v

Tartarin iz Tarascona.

»Na Francoskem je vse nekoliko tarasconsko.«

Napisal Alphonse Daudet; — prevedel J. Hacin.

(Dalje.)

Dejstvo je, da je Matainov zverinjak zapustil Tarascon že pred tremi meseci, ko se morilec levov še vedno ni zganil z mesta... Končno se je znameniti junak morda zopet motil ter si domišljjal, da se je že vrnil iz Alžira. Morda si je vsled svojega pripovedovanja o bodočih lovih domišljjal, da jih je že doživel, kakor si je domišljjal, da je razvil v Šang-Haju konzularni prapor in streljal „puff“ na Tartarje.

Če je Tartarin iz Tarascona tudi to pot žrtev domišljije, k nesreči to niso Tarasconci. Ko koncem tretjega meseca opazijo, da si lovec še vedno ni napolnil popotne torbe, začno ramrati.

„To bode kakor je bilo s Šang-Hajem,“ reče smehljaje Costecalde. In puškarjeve besede vzbude po mestu jezo, kajti nihče več ne verjame Tartarinu.

Naivneži in strahopetci, ljudje, kakoršen je Bezuquet, ki bi jih bolha zapodila v beg in ki ne morejo niti sprožiti puške, ne da bi zaprl oči, ti so zlasti neizprosní. V klubu in

ljivo, zakaj so se zlasti Jugoslovani — ne glede na kranjske klerikalce — na ta način angažirali za operat, s katerim je avstrijski vladni zistem v Dalmaciji in v našem Primorju za dolgo vrsto let takorekoč petrificiran.

Vemo, zakaj se je to zgodilo. Naše poslanice je vodil dr. Šusteršič, ki je imel le eno željo, da se uniči na Kranjskem svobodni-selna stranka. Ko je vlada upoštevala to željo, ni imel vodja Jugoslovanov ničesar več graditi na načrtu volilne reforme. Vstopil je v vladno službo, bil je vladni priganec v odboru za volilno reformo in bil zadovoljen, da je bil le na Kranjskem saturiran. Kar se je zgodilo potem na periferijah, zlasti na Koroškem, ga ni nič več brigalo. Bil je zadovoljen, da mu je servirala vlada tri mandate svobodni-selne stranke na Kranjskem; s tem je bilo zanj vse rešeno.

Reči moram: Zastopniki jugoslovanstva so v odboru za volilno reformo šli v Canosso, in sicer so se slabše obnašali nego Mladočehi, ki so vsaj pokajšljevali, preden so nastopili to pot. Dr. Šusteršič in njegovi tovariši pa marsirajo danes s ponosom v Canosso in vidijo v tem še srečo, da so smeji nastopiti to pot.

Hotel sem tukaj omeniti še nekaj glede Koroške, toda namenoma zamolčim. Upam, da se bo večina Jugoslovanov odločila vsaj v plenumu uvesti akcijo, da ne izgubimo docela Koroške. Da ne boste zopet vpili, da sem s svojim govorom vse pokvaril, molčim o tem poglavju in prepustim Vam odgovornost in tudi uspeh. Ako pa boste v tem oziru dosegli v plenumu kak uspeh, bom dovolj objektivni, da bom prvi prišel k Vam čestitat k temu uspehu. (Bravo!) Toda momentano mi manjka vere!

Tudi Poljaki niso nič drugačni.

Gospoda moja! Tudi Poljakov ne morem izvezeti. (Prav dobro!) Tudi Poljaki so po mojem mnenju kot Slovani deloma igrali vlogo, ki me ne zadovolji, dasi sem večkrat izjavil in še izjavljam, da bo poljski narod obžaloval, če se vpelje kdaj splošna volilna pravica v Galiciji in bodo potem amovirane fine glave, ki so jih zastopali Poljaki v tem parlamentu. Vi, mi vsi smo slišali, kakšna akcija za razširjenje deželne avtonomije se je hotela uvesti! Pokale so gore in rodila se je majhna miška! (Pritrjevanje).

Nič drugega se ni sprejelo, kakor kar je bilo po mnenju g. dr. Grabmayrja že v zakonu obseženo. O razširjenju avtonomije ne more biti torej nobenega govora. Tudi tukaj se je bil dozdevni boj in pravim vam, da je ta dozdevni boj, ki so ga dobojevali naši slovenski zastopniki v odseku za volilno reformo, veliko škodoval našemu prestižu. To so reči, ki jih moramo globoko obžalovati. Stvar je taka in nič drugačna. Ako naj bo ta operat volilne reforme zakon, potem bo enak ta zakon kovinski plošči, v katero bo vdolbeno sramotilno dejstvo, da so Slovani v tem trenutku, ko se je šlo za volilno reformo v Avstriji, res našli manj vredne zastopnike v odseku za volilno reformo.

katerem se sedi tako udobno, po svojih knjigah, po svojih preprogah, po velikih belih zastorih svojih oken, za katerimi tretpetajo drobne veje malega vrta; nato stopi k vrlému poveljniku, ga prime za roko, mu jo energično stisne in pravi z glasom, ki ga spremljajo solze, a je vendar stoichen:

„Odpotujem, Bravida!“

In odpotoval je, kakor je rekel, seveda ne takoj... Treba mu je bilo časa, da se pripravi.

Najprej si naroči pri Bompardu dva velika okovana kovčega z veliko kovinsko desko, ki nosi napis:

TARTARIN IZ TARASCONA.

ZABOJ Z OROŽJEM.

Za okovanje in graviranje napisov je treba precej časa. Naroči si tudi pri Tastavinu krasen popotni album, da bi pisal vanj svoj dnevnik, svoje popotne vtise, kajti pri lovu na leve pridejci človeku pač najrazličnejše misli.

Nato si da poslati iz Marseillea celo ladijo mesnih in jubinik konserv, sotor novega vzorca, ki ga je v hipu mogoče postaviti in v hipu zopet razdreti; vodne čevlje, dva dežnika, plašč za dež in modra očala proti vnetju oči. Končno mu sestavi lekarnar Bezuquet majhno popotno lekarno.

(Dalje pride.)

Gospoda moja, ta dejstva govore s slovenskega stališča proti nujnemu razpravljanju o zakonu. Toda jaz mislim — tudi sicer je zakon tak — da je sploh izključeno njegovo nujno razpravljanje.

Volilna reforma je pri nas stopila v življenje čez noč, noben človek je ni pričakoval, niti socijalni demokratje ne — o tem sem prepričan — in samo ob sebi je umevno, da se s takimi reči ne smemo prenačljati.

Gospoda moja! Poglejte le v druge kulturne države, kako so tam nastale reforme na tem polju, pogledajte na Angleško! Koliko časa je preteklo tam med enim reformnim zakonom in drugim in kako natančno so obnavljali vso stvar! Zato pravim: Ta zakon, ki bo tako globoko posegel v življenje naroda in narodov, ta zakon sam na sebi ni tak, da bi se ga smelo kar premlatiti.

In če se postavite na stališče nujnosti, postavite se s tem ipso facto na stališče površnosti in da to ne gre, da to ni dostojno za kak parlament, mi boste vendar priznali!

V znamenju podkupovanja.

Tako, kakor rečeno v tem oziru, mi je odgovoren ministrski predsednik in zato je potreba, da se nekoliko dotaknem tudi njegove osebe.

Gospoda moja! Dogodila se je precej kočljiva stvar in bilo bi servilno, ako bi se o njej v parlamentu molčalo.

Saj nam je znana zgodovina parlamentov. Često se je pač, gospoda moja, prigodilo, da so se dali podkupiti člani parlamentov. Spominjam tu samo na veliko akcijo, ki so jo v slični zadevi uvedli znameniti državniki na Angleškem pod vlado kralja Jurja, spominjam na to, kako se je takrat v angleškem parlamentu podkupovalo, da je mogla vlada skoro vsak zakon izvesti samo na ta način, da je podkupovala parlamentarce. Tako se je godilo vse dotlej, dokler ni nastopil mož, ki je udaril z železno pestjo v zalego in jo razpodil.

Sedaj je prišla v javnost slična obdolžitvev proti našemu občespoštovanemu ministrskemu predsedniku.

Na nekem shodu se je namreč izjavilo, da je hotel ministrski predsednik vplivati na nekega uglednega in vplivnega člana te zbornice na ta način, da mu je obljubil gotove koristi. To se da tako izraziti, da se enostavno reče, da je njegova ekscelence gospod ministrski predsednik hotel vplivati na dotičnega člana te zbornice s podkupljenjem. (Posl. Stein: Gotovo!)

Gospoda moja, za svojo osebo stojim na stališču, da pravim: Jaz ne vem, ali je stvar resnična ali ne (Posl. Stein: Da, gotovo je resnična!)

Dotični parlamentarec je sicer zadevo nekoliko dementiral, toda ne stvari same, nego samo pooblaščenje; stvar kot taka je pa ostala! (Tako je!) Ne morem o tem soditi, mislim pa, da je to znamenje časa! In če se proti ministrskemu predsedniku dvigne tako težka obsodba, mislim, da ni prav, ako pri tem igra meniha-kartuzijanca in ne odpre ust!

Moje mnenje je, da sme javnost zabtevati od njegove ekscelence, da vstane v tej zbornici in izjavi, ako je dotična stvar resnična ali ne. Kam pa pridemo, ako bi taka podkupovanja prišla v navado? Mogoče je, da se je dogodil samo en slučaj; mogoče je pa tudi, da se je pripetilo več takih slučajev, zakaj jaz opazujem, gospoda moja, v tej zbornici mnogo preveč patvorjenega navdušenja za to zmašilo volilne reforme, ki se nahaja danes na dnevnem redu!

Nadejam se pa, da se bo morda njegova ekscelence vendar-le dal pregovoriti, da bo stvar nekoliko pojasnil, ker bi bil sicer izpostavljen upravičenim dolžitvam, da je...

Hvalim njegovo gorečnost: on je marljiv vodja vlade, storil je vse mogoče, da bi stvar na ta ali oni način spravil pod streho, toda, gospoda moja, ako sme tudi vse mogoče storiti, eno mu ne sme biti v nobenem slučaju dovoljeno — podkupovanje!

Zato pričakujem, da nam bo dal gospod ministrski predsednik v tem oziru zadostna in primerna pojasnila, da se ne bo sicer v nasvelila vera, da se je volilna reforma, to „veliko delo“, kakor jo je imenoval gosp. Hrnby, izvedla samo s podkupovanjem!

D O P I S I.

Solkau, 15. novembra 1906. — („Slovenska Čitalnica“). — Meseca maja 1907. bode 40 let, odkar se je ustanovila „Slov. Čitalnica“ v Solkanu. Zato se je skle-

nilo v odborovi seji dne 3. t. m. obhajati njeno štiridesetletnico meseca junija 1907. na kar megoče slovesen način. To uže zdaj v znanje bratskim društvom in občinstvu sploh. Odbor.

Iz Rojana. (Izjava.) — Na razna besedičenja, razna preziranja našega društva „Narodne čitalnice v Rojanu pri Trstu, kakor da nismo to ne ono, ne narodni, marveč v zvezi s stranko, katera mogoče komu drugemu, celo istim, ki nas nazivljajo skrivne ali hinavske klerikalce, bolj diši, kakor naši imenovani čitalnici, kajti že samo ime: Narodna čitalnica“ se nekako drugače sliši nego bi to kako klerikalno društvo napravilo — izjavljamo tem potom javno vsem prijaznim napadalcem: da smo mi popolnoma na narodni napredni strani, smo taki bili in taki tudi ostanemo. Glede narodnosti pa odgovarjamo le toliko, da naj se vsak sam vpraša, katera društva so prva pričela bodisi v mestih ali na deželi izobraževati še spavajoče ljudstvo; neprijatelji naroda in fanatiki ali — čitalnice?!

(5 podpisov.)

Iz Kanalske fare. 14/XI. 06. — Farovž pri Marijcelji nad Kanalom je še vedno prazen, dasiravno sta resnico nad vse ljubeča „Primorski list“ in „Gorica“ že v preteklem oktobru „slišala“, da se neverniki spreobračajo in otesajajo neznosnega terorizma, ter še prosijo za Marijcelje imenovanega kurata, da bi že skoraj k njim prišel. „Vrana vrani oči ne izkljuje“ je stari pregovor in mi vemo, odkod zajemata novice imenovana lista. Naši sosedje Idrci so moške jeklenega značaja in se ne bodo kar na slepo udali; njih ukrep je bil dobro premišljen in še le potem sklenjen, in ker je upravičen, ni dvoma, da bi se ga ne držali. Izvržek je mogoč tudi v tičem gujezdu! Kaj čuda, da bi se ne našel tudi v taki veliki občini, kakor je Idrska, pojedinec-petoliznik, ki bi se klanjal kanalskemu podružniku ali komu višjemu, bodisi iz strahu ali spoštovanja do duhovščine, bodisi iz drugega postranskega namena. A prvaki in ž njimi ogromna večina Marijceljanov so se zakleli, da jim gospod Pečenko ne bo delil božje besede. Brezuspšno je torej neokretno strašenje Ročinskega g. kurata, ker niti najzgovornejši jezuit ne pregovori naših značajnih Idrcv. Po tej poti ne pomirite našega dobrega ljudstva. In če menijo „nekje“, da ni še dovolj prepira in sovraštva med našim ljudstvom, da mora tudi pri nas kri teči kakor na Kranjskem, naj le nadaljujejo po tej poti; kdor seje veter, bo žel vihar, a posledice naj si sebi zapišejo.

Tak je glas, ki ga ponovno slišimo od naših Idrcv. Značajni in previdni gospodarji kot so sami, so prosili in sedaj zahtevajo tudi le značajnega in previdnega našega pastirja. Onega, ki jim ga usiljujejo, ne marajo. Še manj pa sedaj, ko se zanj potegujeta in ga zagovarjata cerkvenik kanalski in nekdo blizu Kanala, ki ne more trpeti vina v kozarcu. O zadnjem se ne čudimo, ker ta če kaj naredi, ne naredi zastoj. A prvemu se naravnost divimo! Kaj je že prebolel „klofute“ in pozabil na sramotenje in škandalozni nastop med procesijo na sv. Goro na „Kronanco“? Povračevati dobro za hudo in ljubiti tudi svojega sovražnika, je res lepa čednost, a mi mislimo, da bi se ga le rad odkrižal. „Klofute“ tudi Marijceljskemu cerkveniku ne prijajo in Idrci se lepo zahvaljujejo za enake procesije, kakor je bila ona na „Kronanco“. Res, da so se Kanalsci na sploh vsemu temu že privadili in da jim je deveta brigada, če in kako stari kaplanče kozolce preobrača. Idrcem pa, kateri ne morejo preboleti izgube za vse dobro unetega g. Šmida, ne more biti dobro došel dušni pastir, katerega celo lastni sobratje črtijo in prezirajo. Čuteč to preziranje od svojih sobratov in duhovljanov, kateri so srečni, če niso primorani priti ž njim v dotiko, ter videč da bi se ga Kanalsci radi odkrižali, a da ga Marijceljani ne marajo, začel je krotiti svoje strasti in se hoče kazati, kakor da ga je sam med. Žlahtni gospodič, lisica pač menja dlako, a ne navade. Najbolj ga seveda grize, da hodi Ročinski kaplan poizvedovat, kdaj mu prostor napravi. Ročinski kaplan namreč, kojega bi se Ročinci čim preje radi iznebili, je dekretiran za kaplana v Kanal. Tega so se pa Sredencanji bali.

Čudna pota. Nekdaj so duhovnom postavljali slavoloke, dandanes jim zapirajo pot. Milo se stori kmetu, ko ga stari duhovnik iz bolj-ših časov prijazno pozdravlja in stiska roko: v njem vidi pravega namestnika Kristusovega. A novejši generaciji se kmet ogiblje kakor hudoba križu. Kam plovemo? Odgovor pričakujemo od Prezvišenega v Gorici. V njegovih rokah je, da napravi med nami zopet

mir in ljubezen, da nam pošilja za dušne pastirje duhovne in ne — farje-zdražbarje!

Domače in razne novice.

GG. NAROČNIKOM naznanjamo, da se bliža leto koncu ter moramo urediti svoje račune. Mnogo je še takih naročnikov, ki so na dolgu z letošnjo naročnino, katere prosimo, da se odzovejo s plačilom v najkrajšem času, kajti v nasprotnem slučaju moramo vstaviti nadaljnjo pošiljanje lista.

UPRAVNIŠTVO.

Imenovan je predsednik okrožne sodnije v Gorici, dvorni svetnik g. vit. Defacis, predsednikom deželne sodnije v Trstu. Deželni svetnik g. Mihael Gabrijelečič je imenovan višesodnim svetnikom v Trstu.

Poroka. — Danes se je poročil komptarist g. Rafael Vuga v Gorici z gospodično Justo Koršičevo. Vse najbolje!

Sedemsetletnico je obhajal 10. t. m. g. Anton Klodič vitez Sabladoski, upokojeni dolgoletni c. kr. deželni šolski nadzornik in pisatelj. — Na njegovem posestvu v Brumi pri Gradišču ob Soči se je zbrala za to priliko vsa njegova rodbina. — Še mnogaja ljeta!

Poštna oficijalca gg. Ivan Černe in Andrej Falzari sta imenovana za poštna oskrbnika, in sicer prvi za Št. Peter na Kranjskem, zadnji za Mali Lošinj. —

Ne upajo se pred ljudstvo. — Bahato so naznanjali, da se ponovi javni shod v Št. Petru, bahač Dermastia nas je celo vabil na javni shod v Miren, mi smo se vabilu odzvali, — ali čujte: zdaj bi se radi umaknili in skrili pred ljudstvom, zbravši okoli sebe nekaj odvisnih in plačnih klakerjev. Zdjaj ugibajo, kako bi jo skuhali, da bi bil volksit in ovca cela, kako bi oni imeli shode v okolici, pa brez strahu pred naprednjaki. — Ljudski sleparji se bojé ljudstva, to je naravno. Skličite javne shode, vi bahači, tam je mesto za obračun z vami, kakorščen zaslužite!

Na občnem zboru ženskega in možkega zbora „Pevskega in glasbenega društva v Gorici“, ki se je vršil dne 7. t. m., je bil izvoljen sledeči odbor: Za ženski zbor: Predsednica gospa Milka Dereani, odbornice gospi Olga Zajec, Ana Jakše, gospodični Zora Jeretič in Josipina Posega. — Za možki zbor: Predsednik g. Josip Krašovec, odborniki gg. Dragotin Gilčvert, Artur Jakše, Josip Mušič, Dr. Karol Podgornik, Viktor Črnko in društveni pevovodja g. Josip Michl.

Javno predavanje v Nabrežini. — Javna ljudska knjižnica v Nabrežini priredi v nedeljo dne 18. t. m. ob 3¹/₂ popoldne v dvorani klersarskega društva — hiša Ignacija Tanceta — javno predavanje. Predaval bode profesor gosp. Ivan Franke iz Ljubljane o: Adi Negri. — Pričakuje se obile udeležbe.

V Biljah so napravili lepo knjižnico, katera šteje nad 500 knjig razne zanimljive vsebine. Ker pa ima pri tem največje zasluge tamk. učiteljstvo, zato se omenjena knjižnica imenuje šolska in obč. knjižnica. Želeti bi bilo, da bi prva „šolska in občinska knjižnica“ v goriški okolici pristopila „Prosveti“, kajti le na taki podlagi bi odgovarjala svoji nalogi ter dosegala najplemenitejše namene. — Knjige bode posejeval šolski voditelj le tamkajšnjim občinarjem, kateri se bodo morali postaviti pri izpisevanju le po predpisih in postvah, koje je v ta namen sestavil g. šolski voditelj. — Da bi sledile temu plemenitemu podjetju vse zavodne vasi goriške okolice ter na tak način pripomogle, da se ljudstvo tudi samo izobražuje in v raznih vedah popolnjuje.

Nabiralniki družbe sv. Cirila in Metoda. — Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je vpeljala nove jako lične nabiralnike. Nabiralnik je podoba prosečega otroka, ki nosi na tablici napis: „Mal položil dar — domu na oltar“. Spodaj je znamovani popola družbia naslov. Misel nabiralniku je ta, naj bi ta proseči otrok izprosil prav mnogo darov za našo šolsko družbo. Nabiralniki, 32 centimetrov visoki, bodo gotovo kincali vsak prostor, kamor se postavijo. Bode naj to gostilna, ali trgovina ali privatna hiša. Izdelani so popolnoma umetnostno. S tako podobo je družba hotela vplivati tudi na estetičnost čutov našega ljudstva. Ker so družbo stali veliko, sklenil je vodstveni odbor, da naj se ob naročitvi za vsakega priloži svota 10 kron. Ostali bi pa tudi potem še družbina last. Naročajo se pri družbinem vodstvu v Ljubljani.

Živi od ljudskega donarja. — Kdo? I no, kdo drugi nego Gabršček. Kdor tega ne ve, naj čita klerikalne liste. Tudi tisto duševno

revše, ki čuje na ime Dermastia, je zakokodakalo isto pesem na shodu v Št. Petru in potem pisalo v „Gorici“ in v „Prismojencu“, da je — „ljudstvo“ tako očitalo Gabrščeku!

Lejte si no, ljudstvo redi Gabrščeka, z ljudskim denarjem celó bogati, da se potem lože postavlja po robu sleparjem iz ulice Vetturini.

Kdo pa daje kaj Gabrščeku? Mož je vendar veleobrtnik in trgovec; plačuje nad 500 K davkov brez raznih pristojbin, — in to je že nekaj več nego mnogoteri veleposestnik. — Ali mož je vendar nesramen, kaj, da zahteva za pošteno blago tudi pošteno plačilo? Ljudje rabijo tiskarske izdelke, pridejo, zahtevajo, dobijo v najlepšem redu in plačajo; kupujejo tiskovine, knjige, slike, najrazličnejše blago — in plačajo. Toda, in katerega zagrizenega klerikalčka bi to ne jezilo, Gabrščeka podjetja se vedno bolj širijo, vidi se, da razume svojo stvar, da mu gre dobro. — Nasproti občinstvu se drži gesla: „jaz tebi blago — ti meni denar“. In za denar, ta vrag, preskrbuje blago iz celega sveta; brez denarja — nič!

Tako Gabršček živi in bogati od — ljudstva! Čudno, da dr. Pavletič ne dela zastoj, marveč piše mastne ekspenzarje kakor vsi advokati. In brbljač Dermastia tudi že prakticira v „odiranju“ ljudstva. Ta človek tudi piše ekspenzarje, zastoj ne naredi nič. — Nu, saj ne more biti drugače, tako je bilo, je in bo povsod, taka je človeška družba! — Sleparji ljudstva v ulici Vetturini pa naj le bevskajo dalje, saj se jim mora smejati vsakdo, ki se še ni skregal s pametjo.

Predsednikom okrožne sodnije v Gorici je imenovan sodnijski nadsvetnik v Trstu g. Cafurra.

Pisemstvo je dobil povodom upokojitve predsednik tržaške deželne sodnije dvorni svetnik Urbančič.

Enketa o poštnih homatijah v Gorici! — Trgovska in obrtna zbornica v Gorici je povabila na včeraj ob 11. predpoldne interesente na pogovor o značilnih neprilikah, ki jih imamo Goričanje, odkar je preložen glavni poštni urad ven iz mesta na državni kolodvor. — Posvetovanje je vodil zbornični podpredsednik g. Giuseppe Venuti, ob sodelovanju tajnika g. Bisiacha; vlado je zastopal gosp. dvorni svetnik Attems, — z Dunaja pa je došel tisti c. kr. višji poštni nadzornik Hochheisel, čegar nesrečno delovanje je razkrinkala „Soča“ v članku, ki je zbudil občutek presenečenja.

Po kratkem uvodu g. podpredsednika se je oglasil g. Girolamo Michlštädter ter v imenu trgovcev navajal razne pritožbe. Same znane reči.

Takoj za njim se oglasi g. A. Gabršček ter govori slovenski. Podpredsednik ga prosi, naj bi govoril italijanski, da bodo vsi razumeli. Slovenski lahko govori, ali bolje bo, ako vsi dobro razumejo... Gosp. G. se udá in govori italijanski. Pravi, da se sicer strinja v vsem s predgovornikom, toda vse pritožbe občinstva so vendar znane in vsestranski objašnjenje. Saj imajo merodajni krogi v tem pogledu gotovo že na kupe aktov, protestov, spomenic, pritožb (— tudi iz občinskega sveta in trgovske zbornice same! —), časopisje je obdelavalo na dolgo in široko vse homatije, ki so nam nastale. Čemu torej danes tu naštevati znane in že nadrobno obdelane reči? — Dovolj bodi, ako na kratko izjavimo, da se dajo odpraviti sedanje neznosne razmere le s tem, ako se prenese glavni poštni urad zopet v mesto, — na državnem kolodvoru naj se pusti le poštni urad po vzorcu onega na južnem kolodvoru, — in ako se poštna ambulanca od Beljaka in Celovca do Trsta podredi poštne ravnateljstvu v Trstu. — Toda kako hočemo upati, da naše zahteve dobé na merodajnem mestu primerno uvaževanje, ako so nam poslali načrtovane posvetovanje glavnega krivca vseh teh homatij? Navzoči višji poštni nadzornik Hochheisel je glavni krivec, da je bil prenešen osrednji poštni urad iz mesta ven na periferijo, on je kriv vseh neprilik, ki nam jih je prestajati, on je kriv vseh velikih stroškov..., on je kriv, da je bila poštna ambulanca odvzeta poštne ravnateljstvu v Trstu, kamor edino spada, ter podrejena ravnateljstvu v Gradcu. In tega glavnega krivca imamo danes pred seboj itd.

Nadzornik Hochheisel skoči s sedeža in govori o osebnih napadih, predsednik in tajnik opominjata govornika, naj govori stvarno in ne napada osebe itd. — Gabršček protestuje, da so to zgolj osebni napadi, češ, saj ni še nikdar niti videl tega moža, —

toda protestuje le proti temu, da je ministerstvo poslalo na današnje posvetovanje glavnega krivca, ki ne more biti nepristranski itd. Zahteva, naj ministerstvo pošlje drugega moža, s katerim se pomenimo.

Nastali so mučni prizori. Hochheisel je hotel uiti iz dvorane, ali zadržali so ga...

Hotel je govoriti tudi vodja tovarne v Stradacah — nemški, ali Gabršček se je protivil temu, češ, če je celo on moral govoriti laški, naj govori tudi vodja tovarne v — deželnem jeziku. Nastal je nov mučen prizor, katerega ne bomo opisovali. Vodja tovarne je bil „hudo užaljen“, tako hudo, da se je raje odpovedal besedi. Pomirjevalno je govoril dvorni svetnik grof Attems. —

Podžupan g. Giorgio Bombig je naštel nekaj neprilik in nerednostij; oglasili so se tudi nekateri drugi gospodje, — same znane reči smo slišali.

Višji poštni nadzornik Hochheisel je hotel govoriti, seveda — nemški. Gabršček poskoči na noge in protestuje, češ, vlada naj pošilja v naše dežele uradnik, ki razumejo deželne jezike. Kdor tega ne zna, naj ostane doma. — Nov, še bolj mučen prizor. — Kaj storiti? Hochheisel si hoče nerodno pomagati iz zadrege, češ: on ni poslan iz ministerstva, marveč sam se zanima za ureditev vseh teh razmer, on je tu, rekli bi, kot zasebnik in zato sme govoriti v — svojem jeziku. Gabršček zavrne: ali ste torej tako na — dopustu in smete iti na sprehod, kamor se vam zljubi? — Hochheisel je govoril, povedal nekaj fraz, obljubil ni pa čisto nič, marveč zatrdil le to, da bo predlagal vladi tiste reforme, ki se bodo zdele njemu opravljene.

Po raznih malih prizorčkih je bilo posvetovanje zaključeno. — Gospod Hochheisel bi bil prav lahko ostal doma, ker mi vemo, da je on zakrivil vse neprilike in da on sam nima ne volje ne sposobnosti, da bi jih popravil. — Nu, čul je, kar mu je tikalo. Kar je živ, se mu ni primerilo kaj takega, — je dejal. — Če pride še kedaj k nam, jih bo slišal še!

Apelujemo na g. dvornega svetnika grofa Attemse, da objektivno poroča vladi o včerajšnjem posvetovanju. Naj le pové, kaj je moral čuti Hochheisel in kaj se je zahtevalo od vlade!

Srčna Gregorčičeva želja. — Gregorčič je brzojavil v nedeljo v Šempetru po orožnike v Gorico. Vzbudila se v njem stara peklenska jeza do Gabrščeka, in vzrasla je v njegovem srcu želja, oh, tako imenitna želja! Če bi bilo potreba, bi se bil „bal“ junak, in zazelel bi bil v svoji visokosti in ukazal v svoji mogočnosti, da naj Gabrščeka zvežejo orožniki v verige ter ga odnesejo v Gorico v zapore. To si je želel poštenjak, pa se ni zgodilo. To ga mora boleti! Da mu le ni obtičal v želodcu kak velik kos Martinove gosi. Če ni dobro zalil, bo imelo „martinovanje“ hude posledice.

Narodna čitalnica v Rojanu pri Trstu vpripori v nedeljo dne 18. t. m. v dvorani hotela pri treh kronah v Sežani Ogrinčovo veseligr v treh dejanjih „V Ljubljano jo dajmo“, Orlovskijevo burko, „Začarano krčmo“ in nekaj šaljivih prizorov s petjem i. t. d. To društvo, komaj ustanovljeno, je jako delavno, ter pogosto zabava občinstvo v Trstu in na okolici. Društvo je jako prikupljeno občinstvu, ker razpolaga z nadarjenimi diletanti, zlasti dobrimi komiki, ter kaj rado zahaja na njih predstave. — Danielev.

O občinskem domu v Vrtojbi smo dobili še en dopis, katerega pa ne priobčimo, kakor sploh ne bomo priobčevali več dopisov polemične vsebine o tej reči. Vrtojbenčani naj se zmenijo lepo doma o občinskem domu, v javnosti je bilo že dosti govora o tem. Dvocepa v „Gorici“ pa naj bo sram!

Kdo se redi z ljudskim denarjem? — „Gorica“ in „Prim. List“ se zaganjata z glupo besnostjo v naprednjake, da živé od ljudstva itd., — dočim imajo v tem oziru doma take parasite, ki žró na ljudskem telesu. — Don Antonio Gregorčič je semeniški profesor, prejema veliko plačo, ali ne dela nič z a njo, ker je že 12 let vedno na — dopustu. Predno torej ta narodni trot zjutraj vstane, ima že „zasluženi“ lepo število svetlih kronic, ki bi zadoščale za pošteno prereditve par rodbin. — Ko je vstal in se umil, ali tudi ne, gre v cerkev, kjer „zasluži“ za male pol urice zopet toliko kron, da bi zadoščale za jedno mestno rodbino. Njegove maše so namreč zelo drage. — Večino leta zboruje državni ali deželni zbor, — in narodni trot don Gregorčič prejema zopet na ta naslov po 20 K na dan — ali ne dela nič, večinoma čepi

doma in se pita v brezmejnih lenobi, kakor prešič v hlevu bogatega kmeta. — To, to so pojedubi, požeruhi ljudskega denarja! Zapodite jih na delo, da zaslužijo plačo, ki jo prejema! —

Št. Peter in Kopnik. — Pišejo nam: Vsi se gotovo še prav dobro spominjajo dogodiljev v Kopniku. Wilhelm Voigt, po poklicu čevljar, si je znal pridobiti s pomočjo stotniške uniforme in čete vojakov zaupanje župana kopniškega, vslužnost policajev in 4000 mark. Zadnji shod v Št. Petru nas živo spominja Kopnika. Dr. Gregorčič, po poklicu semeniški profesor, si je v nedeljo nadel obleko „Ljubljence in rešitelja naroda“! Kakor so kopniškega stotnika spremljali vojaki, tako je spremljala tudi Gregorčiča garda. Kopniški stotnik si je osvojil 4000 mark, Gregorčič pa si je hotel osvojiti kar celo okolico. Kakor je ubogal kopniški župan preoblečenega stotnika, tako je bil na uslugo Gregorčiču tudi šempeterski župan, tudi redar je pomagal „šempeterskemu stotniku“. In kakor so pripomogli vojaki, župan in policaji, da je zaslovel Kopnik po cellem svetu, tako so tudi pripomogli šempeterski župan, dr. Pavletič, Dermastia, in redar, da je zaslovel Št. Peter po cellem Primorju. In kakor je zadal kopniška afera hud udarec nemškemu militarizmu, tako je rnil tudi šempeterski shod hudo klerikalizem v naši okolici. Zatorej slava — „šempeterskemu stotniku“!

Gledališka predstava v Renčah. — Jutri bodo predstavljali v Renčah žaloigro „Mlinar in njegova hči“, na katero opozarjamo. Za meščane je železniška zveza po Vipavski železnici do Volčjedrage ob 2.45 pop., vrnitev ob 9.31 z državno.

Ševčikov koncert bo drevi v gledališki dvorani. Lepaki so le nekvi in laški, ker gledališko ravnateljstvo ne dovoljuje slovenskih! To ravnateljstvo moramo Slovenci naučiti pameti!!

Električni tramvaj v Gorici. — Lahonski listi so poročali, da je zavržen znani protest nekaterih goriških Slovencev, ali mi še vedno nič ne vemo o tem. — Vprašamo zato javno c. kr. vlado: ali je resnično poročilo lahonskih listov?

Umevno je, da pojdemo Slovenci dalje do zadnje instance, ker se ne pustimo sramotiti na tako brezobrazne načine. — Ako bo vlada držala roko našim sramotilcem, bo skrivna na lumparijah, uprizorjenih proti Slovincem. Znali bomo odgovoriti primerno tudi vladi.

Da bo tramvaj v Gorici grozovito pasiven, to je naprej gotovo. Saj je hudo pasiven celo v Ljubljani, kjer ima petkrat več prometa nego ga bo kdajkoli imel goriški! — Odkod torej tolik pogum žida dr. R. Luzzatta? Stavimo glavo, da on ne bo dokladal niti vinarja! Odkod torej zagotovilo za kritje deficita? Na dan!

Goriški izzivači imajo v svojem načrtu podaljšanje tramvaja v Solkan. — Tu pa povemo na vsa usta, da naletijo na najhujši odpor Slovencev in občine solkanske.

Mežnar - župan. — Da je Šempeterski mežnar-župan na shodu v nedeljo delal za gospode nuncie, se razume samo po sebi. Nekega gospoda je bil v dvorani vzel posebno na piko ter ga je podil ven. Gospod mu je rekel, da ima prav tako pravico biti tam kot on. To pa ni šlo v glavi županu, in šele ko se mu je povedalo, da ima morda kot mežnar v cerkvi več pravice, se je spomnil mož, da je na shodu in ne v cerkvi, ter jo odkuril. Tako prevladuje v častiti osebi šempeterskega župana mežnar!

Suhi potok med Bolcem in Žago. — Pri živkarju na glavni cesti pred Bolcem prihrumi doli s hriba Suhi potok, ki je ob nalivih silno nevaren hudournik, tako, da za več dni ustavlja vsak promet po cesti. Bolc je proti jugu odrezan od sveta. — Vkljub velikanskim neprijetnostim, ki ji dela ta hudournik, cestni erar še ni prišel do sklepa, da bi napravil čez Suhi potok most. — Skrajni čas bi že bil, da se resno vzame to delo v roke. Kaj delajo tisti, v katerih delokrog spada ta zadeva? Naj se zganejo prej nego bodo v to prisiljeni!

O tem potoku smo dobili iz priproste roke tamošnjega soseda Franca Černuta obširen dopis, ki popisuje tudi vse svoje težave, ki jih ima ob času deževja. — Iz dopisa smo posneli le najvažnejše, kar naj zadošča. Cestni erar vé, kaj je njegova naloga in dolžnost!

Zopet nabirajo! — Sedaj hodi okoli po Gorici neka nuna ter nabira baje za zapuščene otroke. No, zapuščeni otroci so res usmiljenja vredni, ali v Gorici jim imamo to

liko, da niti ti niso preskrbljeni. Torej kako dajati še dragam! — V Gorici je taka mizerija, da je ni kmalu v kakem drugem mestu, pa se vsejedno dovoljuje vsakemu redovniku ali redovnici iskati denar po hišah! Kdor ima toliko, da lahko kaj da, naj podpira domače reveže, ne pa dajati tujim nunam, ko se ne ve, kam utaknejo denar.

„Svedrovec“ pred poroto. — 11. svedrovec sedi na zatožni klopi. Obtoženi so: Josip Scarbonzin, Ivan Malombra, Rudolf Zegler, Teodor Pinter (te štiri brani odv. dr. Flego), Emil Sbisà, Henrik Sbisà, Josip Gallina, Peter Filippini (brani jih odv. dr. Vinci), Josip Slataper, Ivan Petič (brani odv. dr. Pincherle) in Ivan Scheroviz (brani dr. Robba).

Toženi so, da so izvršili tri poskuse tatvine in eno tatvino. Prvi poskus tatvine je bil izvršen v noči od 25. na 26. septembra 1905. v uradih paroplovne družbe „Ungaro-Croata“ na Reki, drugi v noči od 3. na 4. novembra 1905. v uradih tvrdke Peter Venuti v Gorici, a tretji v noči od 25. na 26. februarja t. l. pri zlatarju Brunni v Trstu. Tatvina (247 kron) je bila izvršena v trgovini s papirjem Apollonio Balbi na Volovskem. Te poslednje tatvine je tožen sam Filippini.

Predseduje razpravi dvorni svetnik vit. Defacis, prisedujeta svetnik Kuharčević in tajnik Franceschini. Zapisnikar dr. Podgornik. Državni pravdnik Jeglič. Tolmač E. Klavžar. Prič je 25. Tatvino pri Venutiju v Gorici so poskusili, kakor znano, v noči od 3. na 4. novembra lani. Obtoženi so te tatvine Žerović, Scarbonzin, Malombra, Petje. Zasačil jih je nočni čuvaj Anton Pipp. Tatovi so bili odprli vrata hiše št. 8. v Raštelu ter so prišli na dvorišče. Na levem delu blagajne so izvrtali, ali niso našli nič, potem so se lotili vrtnice na drugem mestu, pa so bili pregnani: Venuti je bil iz previdnosti vrednosti 17.125 K preložil takoj po tatvini pri Joni, izvršeni prejšnjo noč, v spodnji del blagajne. Najprvo so bili ujeli Žeroviča, ki se je skrival za cerkvijo Sv. Ivana. Potem so prijeli še druge: Poskus tatvine na Reki. Dne 25. sept. 1905. so bili Malombra, Scarbonzin in H. Sbisà s ključem, katerega jim je preskrbel Filippini, v urad „Ogrsko-hrvatske“, Filippini je stal na straži, pa so zbežali, ko so čuli patroljo: Na Volovskem so pokradli iz trgovine s papirjem A. Balbi 247.67 K denarja. Trgovino vodi Ines Klavara. To se je zgodilo 8. okt. 1905. Poskus tatvine pri zlatarju Brunni v Trstu je bil izvršen v noči na 26. febr. 1906. Hoteli se prevrtati blagajno, v kateri je bilo dragocenostij za 60.000 K. Bili so pregnani.

Žerović, vprašan glede tatvine pri Venutiju v Gorici, če se je udeležil, je odgovoril le z „Ma“. S saboj je prinesel v Gorico različno orožje, prizna, da v to svrhu; da presvedra blagajno ter odnese denar. Pri Venutiju so bili nad 1 uro. Zapazili so, da se nekdo bliža. Ko je bežal, je bil izgubil ključ. Malombra trdi, da se ni udeležil tatvine v Gorici. Petje pravi, da ne ve, zakaj je na zatožni klopi, ni bil nikdar v Gorici. Glede tatvine na Reki pravi tudi, da je nedolžen. Filippini pravi, da ni kriv poskusa tatvine na Reki. H. Sbisà sploh ne pozna. Tudi glede Voloskega je nedolžen. H. Sbisà pravi, da ni bil nikdar na Reki. Scarbonzin, Filippini in Malombra pravijo, da ga ne poznajo: Zlataper je pripoznal, da so bili pri poskusu tatvine pri Bruniju v Trstu on, H. Sbisà in Cassutt, gledé Zeglerja in Pintera ne more reči ničesar. Pinter pravi, da ni bil spoznamljen z drugimi obtoženci. E. Sbisà se dela nedolžnega. R. Zegler pravi, da se ni udeležil tatvine. Gallina trdi, da je nedolžen, ni bil v družbi svedrovec.

Ko je bil zaslišan goriški trgovec Venuti, je zahteval branitelj Žerovičev dr. Robba, naj gre sodni dvor na lice mesta, ali tej zahtevi se ni ugodilo: A. Pippi nočni čuvaj, izpove tako, kakor je povedano v obtožnici. Obtožencev ne pozna, izpove, da je bil jeden brez suknje, ko so tekli, druga dva sta bila oblečena črno. — Zlatar Brunni iz Trsta je izpovedal, da je bilo v njegovi prodajalni vrednosti za 80.000 K. Anton Cherozzi izpoveda glede tatvine pri „Ogrsko-hrvatski“ na Reki, da so šele čez čas zapazili prevrtačje na blagajni, v kateri je bilo 25.000 K: Jos. Jukič, uslužbenec pri „Ogrsko-hrvatski“, pozna Filippinija, ki je mogel preskrbeti s ključem od vrat v notranjih prostorih; hodila je tje kaj ponjati na prodaj. Fr. Vidmarju, podpoveljniku redarjev na Reki, je povedal: Köstner, da ve za bando „svedrovec“ ter so kradli pri „Ogrsko-hrvatski“ Scarbonzin, Sbisà in Malombra. Köstner je bil zaprt radi tatvine obleke. Branitelji so se upirali, da bi

bil Kötnerju dopuščeno priseči, ali prisega se mu dovoli. Spoznal je Malombra in Filip-pinja v kaznišnici v Koprju. Obtoženci so rekli, da Kötner laže. Druge priče ne izpo-vedo nič posebnega. Razprava skonča danes.

Koncert svojih pevskih učenk priredi g.čna E. Bagnalasta dne 21. t. m. v dvorani „Hotel Central“. Opozarjamo na ta koncert naše čitatelje, ker zahajajo k pevskemu pouku te odlične učiteljice petja že več let tudi Slo-venke in ker tudi v tem koncertu nastopijo nekatere Slovenke v imenitnejših točkah sporeda.

Čisti dohodek iz vstopnine je namenjen skladu za goriske ubožce. Spored se objavi prihodnjic.

Bralno in pevske društvo „Napredek“ v Gor. Vrtolji priredi jutri napovedano veselico v pro-storih g. H. Batističa. Vspored je mnogo-govrsten in zanimiv: govor, petje, tamburanje, deklamacije, šaloigra, ples. Pričetek ob 4. popoldne.

Promesčen je postajenačelnik v Prvačini g. Iv. Mrak v Kranj. Slovenec je moral na-rediti prostor nekemu nemškemu Labu Wag-nestu. Nov skandal, nova brca Slovence. Zu-panstvo naj odločno nastopi proti taki krivici!

Podobar Kosmač si je napravil nad delav-nico v Semeniški ulici lep napis. G. Kosmača toplo priporočamo.

Otroka ni hotel krstiti v Boljuncu kaplan Šonc, ker sta bila botra iz Ricmanj! Otroka so nesli nekrščenega domov ter gane dajo več krstiti po Šoncu, ki mu je zabranil vstop v katoliško vero.

„Smrad“. — Posvečenec je zaklical za Gabrščekom v Št. Petru povodom shoda: Smrad! Posvečenca je tresla jeza, seveda sveta, ves vnet in razgret je bil, pa je za-krical iz svojih posvečenih ust: Smrad! Kmet je to slišal, pa je takoj odgovoril: Kaj? Smrad! Vi smrdite vi, ki ste puhn piščancev!

Kaj je torej res? — V Ljubljano so brzo-javili klerikalci, da so jo s shoda v Šem-petru odkurili liberalci med sme-hom klerikalcev, potem ko je nemir trajal dve uri. Tako se čita v „Slovincu“. V „Gorici“ pa pravijo, da jih je Gregorčič ope-tovano pozival, naj odidejo, a niso hoteli, češ, da boš zborovali. Klerikalni mo-žakarji pa so začeli počasi od-hajati.

Tako dvojno poročanje o shodu pač naj-boj kaže, kakšni tički so klerikalci, kadar pišejo o svojih shodih.

Mladenci v Šempetru in tudi možje so bili zadovoljni z izidom shoda, zadovoljni, da se je vendar enkrat povedalo tudi v Šempetru klerikalcem in njihovem glavarju, kar jim gre. Še toliko bolj so zadovoljni z izidom sedaj, kakor se nam poroča, ko so čitali lazi, grde lazi o shodu v Šempetru. Da znajo tako lagati klerikalci, tega doslej ni hotel marsi-kedo verjeti v Šempetru!

Framason jim je zvišal plače. — „Primorski list“ pripoveduje, da se je bil zavzel za zvi-šanje plač duhovnikom tudi sedanji naučni minister Marchet, „liberalec in fra-mason“! Čudno, da sprejemajo sveti možje denar od framasonov!! Pa le ne morejo biti tako slabi ljudje framasoni, ko zvišujejo plače duhovnikom, in ko se ti nič ne branijo, spre-jeti jo iz njihovih rok?!

Matica hrvatska v Zagrebu je znižala za redne člane slovenske narodnosti članarino na 3 K na leto. Za to nizko ceno daje članom 5—8 knjig zabavne in poučne vsebine. Vabimo na obilni pristop. Članarino 3 K in troške za dopošiljanje 40 v je poslati na naslov (pover-jenika izven semenišča) dr. Henrika Tuma, odvetnika v Gorici.

Društvo „Miron“ v Mirnu priredi javni ples v nedeljo dne 18. t. m. v dvorani Jos. Budihne.

Izginila je 58-letna Roza Markočič iz Ce-rovega. Šla je obiskat hčer v Ločnik, potem se napolnila proti domu, ali domov je dosedaj še ni.

Menažerija z velikim cirkusom levov B. Klud-sky-ja je dospela ter se nastanila v Birsovem dvorišču ulica Codelli, ostane v Gorici le ne-koliko dni. Več pove oglas.

Odprti lekarni. — Jutri pop. bosta odprti v Gorici lekarni Gironcoli-Glinbich.

Pomočna služba v lekarnah. — V času od 18. do 25. t. m. bo pomočna služba v lekar-nah Gironcoli-Glinbich.

Listilca. — Nekatere gg. dopisnike pro-simo potrpljenja. Pride vse na vrsto.

Gospodarske in trgovske vesti.

Trgovskega in obrtnega shoda v Nabrezini, ki je bil namenjen poizvedbam za priprave večjega shoda, se je vdeležilo okolu 50 oseb. G. po-slanec dr. Treo je pojasnil pomen društvenega delovanja, na kar so se dognale nekatere važne točke.

Prijateljski sestanek slovenskih trgovcev in obrtnikov bo drevi ob 8 $\frac{1}{2}$, v gostilni „Pri Kranjcu“ na Senenskem trgu.

Vinsko razstavo v Ljubljani so otvorili danes. Razstavljenih je prav mnogo najrazličnejših vin.

Razstava z vinsko poskušnjo bo odprta tudi jutri in pojutrišnjem za občinstvo od 2. pop. do polnoči. Jutri bo vinarski shod.

Draginja mesa se občuti močno tudi v Nemčiji. Magistrat v Berolinu se je obrnil radi tega na nemški državni zbor in državnega kancelarja s prošnjo, da naj se otvorijo meje proti Danski, Holandski in Belgiji ter naj se znižajo davštine na meso in železniški tarifi.

Podraže se kovinski manšetni in ovratniški gumbi za 10 do 15%.

Izvoz prešičev iz Srbije. — Iz Belegagrada poročajo, da je Srbija doslej izvažala na leto 140.000 prešičev. Te dni je tvrdka Pigon iz Bordeauxa sklenila pogodbo z beligradske klav-nice za 160.000 prešičev v skupni teži 15 milijonov kilogramov. Na ta način je izvajanje prešičev iz Srbije konečno zagotovljeno.

Socijalne vesti.

Lekarniški asistenci pretijo s štrajkom. Avstrijska zveza farmacevtov je sklenila štraj-kati, ako sprejme gosposka zbornica novi le-karniški zakon.

Razgled po svetu.

V državnem zboru se nadaljuje podrobna razprava o volilni reformi. Adler je zahteval, naj se izpusti določba, da mora bivati volilec najmanj leto dni v občini, v kateri potem voli. Choc se je zavzemal za žensko volilno pravico. Sobotka je govoril proti določbi eno-letnega bivanja. Pernerstorfer je tudi proti tej določbi, da se dobi volilna pravica šele s 24. letom.

V pododseku odseka za volilno reformo je pro-padel predlog glede kancelpagrafa. Vlada in klerikalci so šli v boj proti predlogu, in razni „svobodomisleci“ nemški in češki so se udali.

Zaupni shod narodno-napredne stranke na Kranj-skem se je vršil v četrtek v Ljubljani. Bil je dobro obiskan.

Delegacijsko zasedanje se otvori 24. t. m. z vladarjevim nagovorom.

Hrvatski sabor je bil otvorjen 12. t. m. Frankovci so pripravljali skandale proti koali-ciji, češ, da se je prodala Madjarom. Zunaj zbornice polno ljudstva, notri razburjenost. Pristaši koalicije so bili v večini. Ban je razvil program za delovanje, predloži tudi načrt o volilnem redu.

Afera poslanca Ploja. — V poročilu o drž. zboru smo omenili zadnjic tudi obdolitve po-slanca Steina nasproti slov. poslancu Ploju. Kakor se sedaj zatrjuje od več strani, so ob-dolžitve nevonovane.

Ustrella sta sa v Oseku v Slavoniji major Oldrik Pflieger, 50 let star, in njegova soproga Josipina Pflieger, rojena Čuček. Našli so ju mrtva skupaj. Kaj ju je pravzaprav gnalo v smrt, se ne ve. Pflieger je bil v službi v zad-njem času preteriran.

Velika tatvina. — Za trpeče po potresa v San Franciscu se je bilo nabra. mnogo de-narja. Sedaj pa poročaje, da je izginil milijon dolarjev od te svote.

Od milijona ljudi, rojenih v enem letu, umre prvo leto 150.000, drugo leto 53.000, koncem tretjega leta jih je še za 28.000 manj. Do 13. leta jih umre še 400; od 13. do 45. leta jih umre blizu $\frac{1}{2}$ milijona. Konec 67. leta jih je še 233, v 108. umre poslednji.

Velika železnika nesreča se je dogodila na progi Baltimore-Ohio med Chicago in Valpa-raison. Zadelo sta drug ob drugega osobni in tovorni vlak. 6 vagonov osebnega vlaka je bilo porušeni, začeli zo goreti. Zgorelo je 40 potnikov, po večini izseljenci.

V Požunu so odkrili v veliki dvorani žu-panijske zgradbe spomenik Košutu.

Električna hiša. — V Newjorku gradijo hišo brez dimnikov, ker zamenjuje elektrika ogje in plin. V kuhinjah so električne peti, vse sobe greje elektrika. Vrata se odpirajo in zapirajo, ko se pritistne na električni gumb, po hiši je polno alarmnih signalov.

V Parizu imajo sedaj 3 ženske advokate. Te dni je prisegla kot tretja gospa Benezech.

Pruska politika. — Državni kancelar Bü-low je govoril v nemški zbornici o zunanji politiki, rekoč, da o zblizevanju Francije ali celo o zvezi z njo ne more biti govora. Med Anglijo in Nemčijo ni nasprotstva. Trozveza izključuje konflikte med zavezniki, zlasti glede Avstrije in Italije.

Lakote hoče umreti neki trgovec Tricot v Vanvesu pri Parizu. Ker ga niso videli več časa, so šli v njegovo stanovanje. Ležal je na postelji ter nagnal policijskega komisarja, naj ga pusti v miru, češ da hoče umreti lakote. Obvestili so o njegovem namenu takoj sorod-nike, ki imajo sedaj nalogo, ali ga pregovo-riti, da bo še živel, ali ga pustiti umreti la-kote.

Književnost.

Graf Monte Cristo. — Izšel je četrti del. Stane broširan 4 K, vezan 6 K.

Postavno zavarovano. Vsako ponarejanje in ponatis je kaznjiv.

Jedino pristen je **THIERRY-jev** balzam

z znamko zelena nuna.

Najstareje in neprekosljivo sredstvo proti motenju prebave, želodčnim krčem, koliki, katarju, prsnim boleznim, influenci itd. itd. Cena: 12 malih ali 6 dvo-jnatih steklenic ali 1 velika posebna steklenica s pa-pentov. zamaškom K 5 pošt. ae prosto.

THIERRY-jevo Centifolijno mazilo znano kot neprekosljivo sredstvo proti zastarelim ra-nam, vnetjem, poškodbam, oteklinam vseh vrst. Cena: 2 lončka K 3-60 poštine prosto se razpošilja proti povzetju ali predplačilu zneska. Lekarnar A. THIERRY v Pregradi pri Rogatcu-Slatini. Brošura s tisočermi originalnimi zahvalami je na razpolago zastoj in poštine prosto.

Dobiva se skoraj v vseh večjih lekarnah in mrotilnicah.

Zahvala.

Potrta globoke žalosti radi bridke izgube najine ljubljene, nepozabne soproge oziroma matere

Franciške Šuligoj roj. Kuljat

izrekava tim potom svojo najprisrčnejšo zahvalo vsem onim dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, kateri so s sočustvovanjem, in z mnogobrojnim spremstvom povelečevali sprevod blage pokojnice k večnemu počitku.

V Gorici, 17. novembra 1906.

Savica,
hčerka.

Dinko Šuligoj,
soprog.

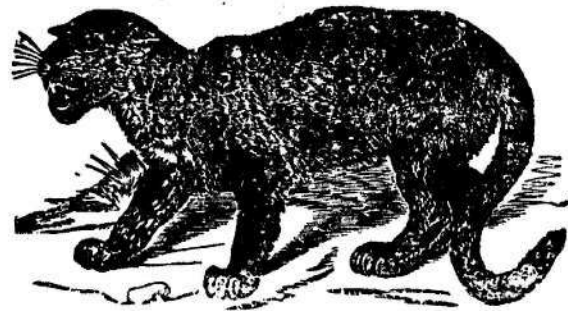
V BIRSOVEM DVORIŠČU ulica Codelli.

— Velika osrednja —

MENAŽERIJA z velikim cirkusom levov

Bogoljuba Kludsky-ja

je prišla in ostane
le nekoliko dni.

PREDSTAVA V CIRKUS-MENAŽERIJ z največjim slonom „Mamut“, kateri je 100 let star, 3500 k. težak in največja zemeljska žival v Evropi; izvaja gospodar. Menažerija je jako obširna; ima 7 levov, 4 tigre, 4 leoparda, severne medvede, pume, ruske medvede, volkove, hijene, stravse, emue, kasvare, lame, antilope, zebre, bodeče prešiče, ropne ptice, opice itd.

Odprta je menažerija od 9. ure zjutraj do 9. ure zvečer.

Ob nedeljah in praznikih so predstave ob 11. uri predpoldne, 3. in 5. uri popoldne in ob 7. uri zvečer.

Ob delavnikih pa ob 5. in 7. uri zvečer; takrat se tudi krmi in pojasnuje zveri.

Lastna godba in lastna razsvetljava z gazom.

Sedeži 1 K, galerija 50 vin. — Vojaki in pa otroci do 10. leta plačajo polovico.

Programi so pri blagajni in v menažeriji na razpolago.

Kadenje je v menažeriji policijsko prepovedano.

Za obiskovanje se uljudno priporoča

Bogoljub Kludsky
lastnik.

Kupuje se konje za mesnico.

Julij Reddersen

Via del Torrente št. 25. — Telefon št. 831
v Trstu.

Kirurgični predmeti, ortopedični aparati, moderci, umetne roke in noge, brglje, pasovi za kilo, elastični pasovi in nogavice, elektroterapevtične priprave, aparati za umetno dihanje.

Zaloga priprav za obveze,

izdelkov iz gumija in nepremočljivega sukna.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče obrabljene in drobnega blaga ter tkanin, pranje in nitij.

POTREBSČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBSČINE

za krojače in čoujarje.

Svetinjice. — Rožni venel. — Mašne knjizice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Božidar Božič

pek in sladčičar

Sv. Lucija ob Soči

Priporoča različne fine likerje, vino v steklenicah itd. itd.

Gorica • Gorica

Hôtel

„pri zlatem jellenu“

v trgovskem središču nasproti nadškofjski palači. — Sobe za prenočišča po zmernih cenah. — Velik jedilni salon, poleg stekleni salon s teraso. — V poletnem času prijeten vrt z verando. — Sobe za klube, društva, za sklenjene družbe. — Izborna kuhinja. Domača in ptuja vina. Izvirno pižensko »prazdroj«-pivo.

Poprava in komisijska zaloga dvokoles

Waffenrad z dveletnim in Bayal z enoletnim jamstvom

pri

Batjelu

v Gorici, Via Duomo št. 3.

Göss-ovo pivo!

Zaloga pivovarne Göss, delniške družbe na Jesenicah na Gorenjskem, se priporoča p. n. gostilničarjem in jim daje ugodno priliko stopiti v zvezo s pivovarno, katera jim bo vselej radovoljno in točno postregla.

Naročitve sprejema in pojasnila daje založnik

I. Paraks,

na Jesenicah (Gorenjsko.)

JOSIP ROVAN

Komisijsko & agencijsko podjetje v Gorici
Stolni trg št. 9. (Piazza del Duomo) v lastni hiši.

Zaloga piva iz „Prve kranjske izvozne pivovarne in tvornice slada na par T. Fröhlich iz Vrhnike.“

Zaloga moke in mlevskih izdelkov valjčnega mlina W. Jochmann iz Ajdovščine.

Zaloga testenin „Prve kranjske tvornice testenin Žnideršič & Valenčič iz Ilirske Bistrice.“

Zaloga in prodaja umetnega ledu v poljubnih množinah „Prve goriške tvornice kristalnega ledu August Tanner-ja v Gorici.“

Zastopstvo „Kraljevo pooblaščen Zagrebačke delniške tvornice likerjev, hrvatskih sadnih destilatov, parne rafinerije slivovke in konjaka.“

Zastopstvo „Prve hrvatske tvornice kandičev iz Zagreba.“

Blago razposilja se voznje prosto na vse postaje. — Ceniki na zahtevo zastoj in franko.

Zastopstva za arovalnih zavodov:

„PRVE ČESKE“ splošne deln. družbe za zavarovanje NA ŽIVLJENJE v Pragi.

„CROATIAE“ zavarovalne zadruga v Zagrebu proti poškodbam po ognju, strelji, razpoku itd. itd.

„PROVIDENTIAE“ splošne zavarovalne družbe na Dunaju za zavarovanje proti nezgodam itd. itd.

Vsa tozadevna pojasnila, ceniki in prošpekti dopošljejo se na zahtevo poštne prosto. — Za mojo trdiko poslušajoč potovalci in sotrudniki izkazati se morajo s potrebnimi pooblastili.

Stepalnik,

žličar za cmoke,

priprava za krompir

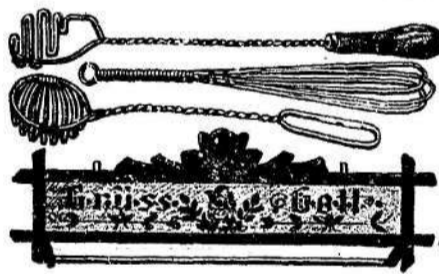
use 3 kom. za 25 kr,

držalo za brisačo,

umetno izrezljano in

vezeno, s steklom,

25 kr.

Svete podobe v steklenem poklopu 15 cm visoke prekrasne 25 kr.

Revolucijo

je provzročila velikanska kupčija naštetih stvari po 25 kr. Da omogočim tudi onim, ki bivajo po deželi nakup teh neverjetno cenih rečij, sem izdal cenike z nekaj tisoč naslikanih stvari po 25 kr.; dobiva se tudi blago po višji ceni. — Razposiljam te cenike na zahtevanje vsakomur poštne prosto, kateri postane gotovo moj odjemalec.

Izvozna hiša Hermann Auer

Dunaj IX/2 Nussdorferstr. 3 — IV. (krščanska tvrška.)

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadstr.) — Telefon št. 79.

Račun poštne hranilnice št. 837.315.

Vsled sklepa skupne seje načelstva in nadzorstva z dne 28. nov. 1902 se:

Hranilne vloge obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila dajejo zadrugnikom na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščino ali zastave in na meničice po 6 %.

Glavni deleži obrestujejo koncem leta po 5 1/2 %.

Stanje 31. dec. 1905.: Zadrugnikov 1790 z 5917 deleži v znesku 108.852 kron. — Hranilne vloge: 1.593.128.33. — Posojila: 1.599.647.39. — Rezervni zaklad: 79.082.62. — Vrednost hiš: 112.328.—

Jaz protestujem

proti delavnicam redilnega sredstva „Ceres“

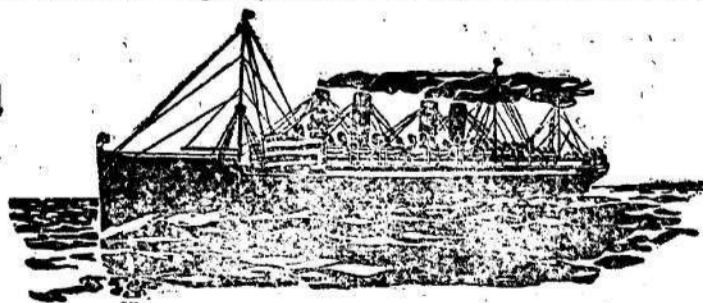
kateri odvažajo naše kokosove orehe, iz katerih izdelujejo jedilno mast, da postanejo ljudje tako veliki in močni kakor smo mi!

iz Bremna

v

New

York

s cesarskimi brzoparniki „KAISER WILHELM II.“, „KRONPRINZ WILHELM“ in „KAISER WILHELM der GROSSE“.

Prekomejske voznja traja samo 5-6 dni.

Natančen, mazeljiv poduk in veljavne vozne listke za parnike gori navedenega parobrodnega društva kakor tudi listke za vse proge ameriških železnic dobite v Ljubljani edino le pri

EDVARDO TAVČARJU, Kolodvorske ulice št. 35

nasproti občeznani gostilni „pri Starem Tišlerju“.

Odhod iz Ljubljane je vsak torek, četrtek in sobota. — Vsa pojasnila, ki so tičejo pobivanja, točne in brezplačno. — Posrežba poštna, realna in solidna.

Potnikom, namenjen v zapadne države kakor: Colorado, Mexiko, Californijo, Ark. Utah, Wloming, Nevada, Oregon in Washington nudi naše društvo posebno ugodno in izredno ceno čez Salvestos. Odhod na taj pregled iz Bremna enkrat mesečno.

Ta se dobivajo pa tudi listki preko Baltimora in na vse ostale dele sveta, kakor: Brazilijo, Kubo, Buenos-Aires, Colombo, Singapore v Avstralijo itd.

POZIORI BERTILLI

Porednež! Se si nisi zapomnil, da ne pušim drugega papirja za cigarete in cevke kakor
„OTTOMAN-ovega“?! =

==== Potrosite za svoje zdravlje ====

6 vinarjev

ter poskusite zavojček cigaretne papirja najbolje vrste

AIDA

Dobiva se v vseh tobakarnah.

==== Prodaja na debelo v trgovini
A. Gabršček v Gorici.

Najbolj elegantno in najboljše **OBUVALO** sveta je iz tovarne

==== **D. H. Pollak in drug.** ====

Izključna prodaja za Gorico.

v veliki zalogi ubuvala z lastno delavnico

Jos. Cociancič v Gorici

(vstanovljena leta 1873.)

Cesta Josipa Verdi št. 25, nasproti ljudskemu vrtu.

Originalni ameriški čevlji iz tovarne

Millford Shoe Company v Millford (Severna Amerika.)

Čevlji iz sukna in klobučevine za zimo. — Galoši vseh velikostij.

Izbira obuvala lastnega izdelka.

Delavnice z električno gonilno silo.

C. kr. priv.

TELEFON št. 109.

KOVINSKA LIVARNA

odlikovana z 18 zlatimi svetinjami

A. Polli v Gorici

Cesta Frana Josipa št. 58.

Livarna izdeluje z znano natančnostjo vsako delo iz litega železa, bronu in drugih kovin za tovarne, MLINE, obrtne zavode, stavbe itd. itd.

Vsled vpeljanih tehničnih novostij, se lahko sprejemajo dela **VSAKE VELIKOSTI, PRIPROSTA** ali **POPOLNJENA** do 2000 kg teže in višje za vsak komad.

Računi, proračuni in predelava načrtov zaslonj.

Dnevna cena brez konkurence.

Odlikovana pekarija in sladničarna

KAROL DRAŠČIK

v Gorici na Kornu v (lastni hiši)

izvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinejšega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna **finna vina in likerje** na drobno ali v originalnih butelkah. Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Lekarna Cristofoletti v Gorici na Travniku.

Trskino (štokfiževo) jetrno olje. Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni telesni slabosti. Izvirna steklenica tega olja naravnorjene barve po K 140, bele barve K 2. Trskino železato jetrno olje.

Raba tega olja je posebno priporočljiva otrokom in dečkom, ki so nerovni in nežne narave.

Trskino jetrno olje se železnim jedcem. S tem oljem se ozdravijo v kratkem času z gotovostjo vse kostno boleznim, žlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

OPOMBA. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preišče se vedno v mojem kem. laboratoriju predno se napolijo steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim št. odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

==== **Cristofolettijeva pijača iz kine in železa.** ====

najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskim oljem.

Ena steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.

Kerševani & Luk

v Gorici

Stolni trg št. 9 (piazza Duomo)

priporoča svojo

zalogo šivalnih strojev

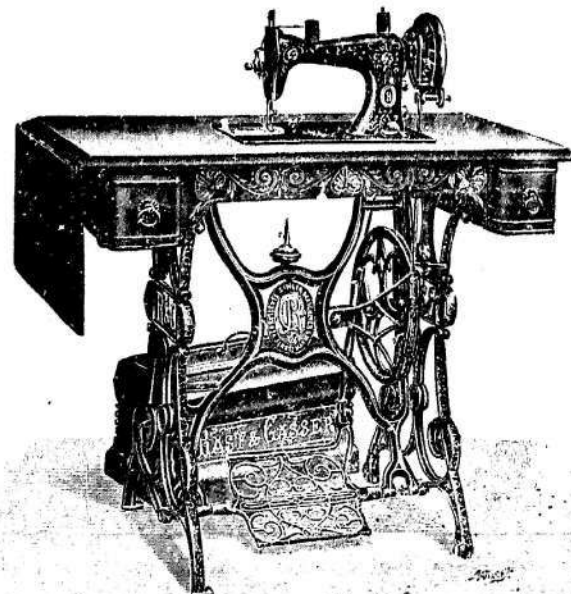
raznih sistemov

za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec Raštelja št. 4 sprejema vsako popravilo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in popravila jamčiva od 5-10 let.

Eksport Mizarska zadruga Eksport

v Gorici — Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevalnim obratom na parno in vodno silo naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecchia 1. Podružnica v Spiljetu. Zastopstvo v Orjentu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Se dobiva v vseh lekarnah.

Najboljše zdravilo proti

Se dobiva v vseh lekarnah.

REVMATIZMU in PROTINU

je liker **Godina** izdelan v Trstu v lekarnah **Rafael Godina**, Lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakobu; **Josip Godina**, Lekarna „All' Igea“, Via del Farneto 4.

cena steklenice K 140. In Trstu se ne razpoložijo manj nego 4 steklenice; poročil povestju ali naprej poslanim zneskom K 1— pristo poštnine.